

“Mavi Fincanın Hikmeti”

Saray-ı Hümayun’da her sabah, kahve ocağında közde ağır ağır pişen kahvenin kokusu, koridorları sarar; uyanan bahçedeki çiçeklerle yarışır. O sabah da, ustaların elleriyle süslenmiş özel bir fincan hazırlanmıştı: Zemininde göz alıcı bir mavi, üzerinde altın sarısı hatayiler, kıvrılan ince dallar, açmamış çiçek tomurcukları...

Bu fincan, Divan-ı Hümayun’da alınacak önemli bir karar öncesi, sadrazama ikram edilecek kahve içindi. Çünkü Osmanlı’da kahve sadece bir içecek değil, hikmetin, sabrın, vakar ve sükûnetin simgesiydi. Her fincan, bir anlam taşırdı.

Nakkaş bu fincana özellikle gonca motifleri koymuştu — henüz açmamış fikirleri, doğmamış kararları temsil etsin diye. Kenarlardaki zarif yapraklar ise zamanın döngüsünü, kararların sabırla olgunlaşması gerektiğini hatırlatıyordu.

Sadrazam o kahveyi içerken, fincana bir süre baktı. İçindeki motifler kadar, onları çizen ellerin niyeti de derindi. Karar aceleye gelmedi. O gün sarayda alınan karar, sadece bir fincandan değil, bir kültürün sabrından doğdu.